

מיפלגות

יש רכילות אין פתרון

איך להוציא 240 אקדמיים בגדה וברצועה מן המחנות שלהם?

"משה דיין הוא קיסר השטחים!" קרא לטיף דורי, מהעסקנים הצעירים של מפ"ם. "השמצה!" זעמו אנשי רפ"י במפלגת העבודה, ותבעו מגולדה להעניש את מפ"ם.

רכילות פוליטית מסוג זה, התופסת בירישראל את מקום הוויכוח הפוליטי האמיתי, מילאה בשבועות האחרונים את העיתונים, בצד הרכילות על הוויכוח בין דיין, יגאל אלון ופינחס ספיר בצמרת המערך. תוך כדי כך נשכח לגמרי מי גרם לוויכוח, שעורר תסיסה כלשהי במערך.

סערה זוטא. דב זכין (49), איש קיבוץ הלבונה שבגליל, הגולן, המתין מזמן להודמנות להרצות בפני סיעת ה"מערך" על רעיונותיו לפיתרון בעיית-הפל"י טי"ס.

הקיצוניק בעל השיער המתולתל, שי נבחר לראשונה לכנסת הנוכחית, רצה ל"עורר ויכוח חדש על בעיית זו, ותוך כדי כך להבליט את עמדתו העצמאית במפ"ם". אחרי מאמצים רבים ניתנה לו ההזדמנות, כך נפתח הוויכוח על הנעשה בש"י חים, שגרם לכל סערת-הזוטא.

4 מחצות. לגבי פיתרון בעיית הפל"י טי"ס, קיימים ארבעה מחנות עיקריים:

- הסיפוחיסטים הקיצוניים, שאינם מעוניינים בפיתרון הבעיית, אלא רוצים להביא לסילוק הפליטים מהארץ. (ביניהם: איסר הראל, הרב מאיר כהנא).
- הסיפוחיסטים המציעים לקלוט את הפליטים, כדי לסלול את הדרך בפני סיפוח שקט ולהוכיח ש"היהודים וערבים יכולים לחיות בצוותא תחת שלטון ישראלי". (בין ניהם: מנחם בגין, שמואל תמיר).
- האנטי-סיפוחיסטים, המתנגדים לקליטת הפליטים, מתוך חשש שזה יסלול את הדרך בפני סיפוח שקט. (ביניהם: חלק מהיונים של המערך).
- האנטי-סיפוחיסטים, המקווים שפיתרון בעיית הפליטים ייצור אווירה נוחה יותר לשלום.

למחנה רביעי זה שייך דב זכין — ר"תוכניתו ערוכה בהתאם לכך. **תמריץ החוצה.** מציע זכין:

- לפתוח מייד בשיקום הפליטים, מבלי לחכות לשלום.
- לתת לפליטים תמריצים כדי שייצאו מרצונם מן המחנות. למשל: לבנות להם שיכונים מפורזים ברחבי הגדה והרצועה, בקרבת מקומות-העבודה שלהם (אך לא לרכוז מחדש ב"שיכונים פליטים").
- להבטיח לפליטים שעלידי יצאה מן המחנות לא יפסידו את מנות-המזון שלהם מסוכנות האו"ם, ולא יוותרו על זכויותיהם בישראל.

● לתת תמריץ כספי מיוחד לבעלי הר"ת והעסקים שבמחנות, כדי שיוכלו להקים עסקים חדשים מחוץ למחנות. ● לממן את הפעולה באמצעות קרנות בינלאומיות, כך שהכלכלה הישראלית תרוויח מכל העניין.

העיקרון הבסיסי של זכין: יש לקלוט את הפליטים בשטחים המוחזקים, עלידי פיתוח הכלכלה והתעסוקה בשטחים אלה. זכין מקווה שבדרך זו יהיה ניתן לשלם את 60 אלף תושבי מחנות-הפל"י בגדה ואת 180 אלף תושבי המחנות ברצועה. מיס"פריים אלה לא השתנו במשך חמש השנים האחרונות, למרות כל המאמצים.

התחרות של חרופות. אך אם קשה לפתור את הבעיית, קשה עוד יותר להביא את המערך לדיון רציני כלשהו בה. זכין הוזמן ברוב כבוד להרצות על תוכניתו בפני מליאת סיעת-המערך. זו העבירה את המשך הדיון ל"הוועדה המדינית" של המערך, המורכבת משרי המערך, מוזכרי המפלגות ונציגי המערך בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת. מוסד זה לא התכנס מזה למעלה משנה.

בוועדה המדינית הורצו גולדה ודיין על בעיות השלום, נערכה התחרות של הדלי-פות. התוצאה: פתיחת הדיון בלישכת מיפלגת העבודה, שבו תקפו גדולי העבודה זה את זה.

בינתיים נערך דיון מקביל גם במפ"ם. כולם שיבחו את תוכנית זכין ותקפו את

דיין. ההדלפות מישיבה זו גרמו לסערה בין מפ"ם ומפלגת-העבודה. **התוצאה: אפס.** השבוע יימשך ה"דיון בוועדה המדינית של המערך, כשעל אבא אבן לפתוח בדיון. חוץ מזה תדון מישלחת של מפ"ם על נושא זה עם מישל-גת-העבודה, לקראת ועידת מפ"ם הקרוב בה.

הדיעה הכללית: מכל העניין לא ייצא כלום, מפני שצמרת מפלגת-העבודה אינה מסוגלת להחליט על שום דבר.

הבורסה

טיפוס עקשני

מדוע עולים שערי המניות של חברת ההשקעות ש"בנק הפועלים?"

לא אחת קורה בבורסה שמניות עולות לפתע מבלי שמאחורי עלייה זו יהיה הסבר גיוני. זה מה שאירע, כביכול, בחודש האחרון למניות החברה להשקעות של בנק הפועלים, חברת בת השולטת ברכוש כלכלי מסועף הכולל בתוכו את מיפעל סכיני הגילוח אוקבה וחברת טלרופ, העוסקת בשילוט מואר ברחו

ח"כ זכין
קיסר השטחים אינו רוצה

בות. תוך חודש אחד העפילו מניות אלה משער של 335 נקודות לשער של 370 נקודות והן ממשיכות לספס בעקשנות. מקור העלייה, הנחמכת על-ידי קניות של בנק הפועלים עצמו, הוא בידיעות המבוססות על כוונת החברה לחלק מניות הטבה בשיעור של מניה אחת לשלוש מניות מוחזקות וכן לחלק לבעלי מניין תיה בנוסח בשיעור של 10%.

ידיעות אלה לא הוכחשו עד כה, אולם הודעת החברה עליהם מתממתה. מסתבר כי פרצו חילוקי-דעות בין הנהלת בנק הפועלים להנהלת החברה להשקעות. בעוד הנהלת החברה להשקעות רוצה להשאיר מקסימום רווחים בתוך החברה, מעוניינת הנהלת הבנק לפצות את בעלי המניות ולתת להם נתח מהרווחים הריבים של החברה להשקעות.

לשפר את הסיכויים. מאחורי ה"רצון הטוב של בנק הפועלים מסתתרת כוונה פשוטה. לאחרונה הגדילו שני בני-דיסקונט, את הונם במידה ניכרת על-ידי הנפקה לציבור של מניות. אגרות-חוב לשטריות. בנק דיסקונט, הרוצה לחזור למקום השני בבנקאות בישראל, אותו הפסיד לטובת בנק הפועלים, אף שינה את הרכב חברות הבת שלו כדי שיוכל לצרף למאזנו את מאזני הבנק למשכנתאות שלו וכן את מאזן בנק ברקליס ש"התאחד עימו.

נראה שבנק הפועלים מתכוון בעתיד לפנות אף הוא אל הציבור ולבקשו לקנות את ניירותיו כדי להגדיל את הונם. מיקדמה נאה בצורת הטבות לבעלי המניות של חברה להשקעות של הבנק, עשויה בהחלט לשפר את סיכויי המכירה של הניירות שיוציא הבנק למכירה.

תיירות

סיירת סדין

לאחר התקדים של פיירת' הכטיחות, מבקש שריהתיירות להקים מיטרה פרטית משו

ד"ר קרול ליכט, מנכ"ל התאחדות ה"מלונאים, נדהם. לנגד עיניו היתה מונחת הצעת-חוק שהגיש שריהתיירות, משה קול, לחברי הממשלה, ואשר כללה פרקים ה"נוגעים לבתי-מלון.

בדרך כלל, מקובל כי לפני הגשת הצעת חוק, שומע השר המגיש גם את דעת ה"ענף בו נוגעת ההצעה. במקרה הנדון, נפלה ההצעה כהפתעה על המלונאים. אך הסתעה גדולה יותר נגרמה להם, כאשר עיינו בסעיפים המציעים להקים משטרת מלונות מיוחדת, בעלת סמכויות כפייה מינהליות, בדומה לסמכויות המימר של הצבאי בשטחים המוחזקים. המיטרה המוצעת אמורה לפלוש לכל מלון בישראל, אל, לשפשש בין הסדינים והארונות וחס"רים, כדי להשגיח על רמת השירות. **העדר התמריץ.** המלונאים שיגרו מיברקים בהולים לשרי הממשלה, מחו על כי הצעת החוק הדנה בהם הוכנה ללא שיתופם וידיעתם. הם ביקשו מהממשלה להחזיר את החוק לשר קול, לבקשו לדון שנית בהצעה.

התקוממות המלונאים, שעד היום היו כעדר צייתן וממושע, הדהימה את קול. אחרי הכל, נשיא המלונאים הוא שמואל (סמל) פדרמן, שאחיו יקותיאל הוא מראשי מפלגתו של השר קול. קול הרים טלפון, ניהל שיחה ארוכה עם ד"ר ליכט, שעיקרה תחינה כי חברי ההתאחדות יפסיקו את המאבק נגדו. כפיצוי, הבטיח קול, תינתן להם הזדמנות להתנגד בעת הדיון בוועדת הכנסת.

הנהלת המלונאים התכנסה לדיון, קיבלה דיווח על תוכן השיחה עם השר, החליטה לא לסגת. השבוע, יצא מכתב-מחאה של המלונאים לכל חברי הכנסת. אולם המלונאים הזהירו כי לא יסתפקו במכתבים. אם סיירת סדין לא תימחק, הם מאיימים לנקוט באמצעים חריפים, ש"החמור בהם — התחרות הוועידה הכלכלית הגדולה — המיפוש הכלכלי המרכזי של אירועי שנת ה-25 למדינה.

עסקים

משנה שם משנה מזל

איך ללוות רבע מזיון ל"י — וזא להחזיר

במשך שנים, ניהלו יעקב מרגליות ור"אשתו חנה עסק הפצת ספרים מן הגדולים בארץ. ברחוב מלצ'ס בתל-אביב, עד ש"לפני כמה חודשים התברר כי המרגליות הסתבכו בחובות של כמאתיים אלף לירות, גם להסתככות צריך מזל. בעוד פשיטת-הרגל של מסיץ הספרים יעקב דנגור של מרגליות בשקט מוחלט. הנושים למדו לקח מפרשת דנגור, נמנעו מכל הליכים משפטיים. הסיבה: כל עוד מרגליות עובד ומרוויח, היתה להם, לדעתם, סיכוי לקבל לפחות חלק מן החובות חזרה. מאידך, אם יכריז עליו בית-המשפט כפושט-רגל, הוא יהיה פטור מהחזרת החובות.

שכיר בלבד. מרגליות חדל להפיץ תחת שמו, החל להפיץ תחת שם של אבן טובה אחרת, יהלום. אולם נראה כי הנושים מצאו הוכחות לקשרים עסקיים בינו לבין עסק זה. מרגליות חשש כי הנושים ייקלו את כספי העסק — ושינה שוב שם.

עתה, הוא עובד, לדבריו, כשכיר בסוכ"נות בשם נחבי הספר בע"מ. החברה עצמה שייכת לשני יהודים אמריקנים בעלי כסף, סמט ומורגנשטרן. הללו הסדירו לחברה את הפצת ספרי הוצאת כתו הגדולה, ש"מנה בלבד מוכר מרגליות — תחת השם החדש — ב"80 אלף ל"י לחודש.

התוצאה: הנושים נותרו חסרי-אונים. מרגליות טוען כי הוא שכיר בלבד, יכול לשלם על חשבון חובותיו רק כמה מאות לירות כל חודש.

הנושים ייאלצו להסתפק בכך. כל עוד אין ביכולתו להוכיח כי מרגליות איננו שכיר, וכי יש לו הכנסות נוסף למשכורתו — זוהי תקוות היחידה לראות את כספם, גם אם ייאלצו לחכות שנים, בקצב הזה.

חביב קהואני (מו"כר"פה בערבית), מי שהיה מורה בחיפה, ומייסדי אל-ארד, חשוד שהיה המפעיל של הרשת בארץ.

המפעיל

נאיפה קהואני, אשתו של חביב, שעזבה יחד עימו את ישראל ב"1968. לשענת שירותי הביטחון היו בני הזוג קהואני המפעילים של רשת הריגול.

המפעילה

דאוד תורכי, בעל חנות הספרים החיפאי, לשעבר חבר רק"ח ומצפון, החשוד בכך כי עמד בראש, ההתחזרת האדומה הסורית והיה היחיד שהכיר את כל החוליות שפעלו בה.

הבוס